

Onze hoofdmacht heeft aan de confrontatie met CSV met pijn en moeite een matchpunt overgehouden. In Capelle a/d IJssel werd tot de avond gespeeld en uiteindelijk was het Bert die met zijn triomf ons nog een puntje deed opleveren. Zou het aan de speellocatie gelegen hebben?

We begonnen zeer zwak aan de wedstrijd. Roeland was niet als eerste klaar, maar hij verloor vrij kansloos. Wit speelde een systeempje en daar had Roeland niet veel vat op. De computer geeft aan dat het allemaal nog wel speelbaar was, maar neem maar van mij aan dat de stelling voor zwart erg vervelend is en dat wit kan doen wat ie wil. Een regelrechte slooppartij was het gevolg.

Daarvoor was Jeroen klaar met een remise. Zijn tegenstander moest uiteindelijk voor zetherhaling kiezen na twee stukken geofferd te hebben. Dit deed hij op een verkeerde manier. Na wachtzet Dh5 kon er altijd nog van hartenlust geofferd worden naar de winst. Jeroen kwam dus met een flink blauw oog weg.

Henrik bracht de stand in evenwicht. Volgens mij had hij niet zo'n prettige stelling, maar hij vertelde dat ie wel tevreden was. Waarschijnlijk snapte ik de stelling niet. In ieder geval was duidelijk dat zijn tegenstander het allemaal wel erg moeilijk vond, want deze gebruikte erg veel tijd. Uiteindelijk blunderde deze door de tijdsdruk een stuk weg en daarmee was de stand weer gelijk.

Dat het weer gelijk was wilde niet zeggen dat ik fiducia in een goede afloop had van deze match. René had een moeilijk eindspel en Corné stond onderontwikkeld. Rogier en Bert leken een beetje de grip te verliezen en Robin stond pat, althans zijn stukken hadden niet echt lebensraum.

Eerst was het dacht ik Corné die de handdoek in de ring gooide. Een totaal mislukte opening deed hem beroerd komen te staan en dat kostte nog een kwal ook. Ook hier had de tegenstander nog weinig tijd en Corné probeerde het nog met wat rommelkansen. Aangezien zijn tegenstander niet direct de juiste voortzetting vond ook terecht. Uiteindelijk was mat onontkoombaar en stonden we weer achter.

Deze marge werd nog uitgebreid door de tegenstander van René. De opening van René was prima en er leek weinig aan de hand. Een afruil bracht René echter in de problemen. Waar het looperpaar van zijn opponent goed samenwerkte, was het het paard en de loper van René die niet wilde samenwerken. Wellicht was de stelling nog te houden, maar nadat het paard van René een pion moest gaan dekken, werd het beest overbelast en was er geen houden meer aan.

Rogier deed snel wat terug voor ons eerste. Vanuit de opening had hij een pion cadeau gekregen en wit kreeg daar bar weinig voor terug ondanks dat de zwarte koning op het midden van bord bleef. De tijdnoed was erg spannend. Beide heren leken goede kansen te hebben op een punt en Rogier wankelde nadat hij in een aftrekaanval ging staan. Toen leek het weer goed voor de speler van CSV, maar mede door de tijdgebrek die hij had koos hij voor Lf1? Waar een actieve loper zet Rogier aan het wankelen had gebracht. Nu was het opeens Rogier weer met de beste kansen. Na een driedubbele aanval op pion g2 raakte de CSV-er het spoor bijster en kon Rogier de felicitaties in ontvangst nemen.

Een 3,5-2,5 achterstand en Robin en Bert nog bezig. Robin had zoals eerder vermeld een prachtige slechte stelling. Het leek er ook op dat zijn sterke opponent zou doordrukken met een vervelende loper op d6 en de rest van de stukken die actiever waren dan die van Robin. Op een of andere manier wist Robin het voor elkaar te krijgen dat beiden nog een dame en wat pionnen overhielden. Wit had hiermee nog wel een troef op c5 met een pion en daarmee was het wit die de beste kansen zou hebben. Echter zou dameruïl niet duidelijk zijn geweest. Zwart heeft immers ook een vrij pion op de h-lijn. Uiteindelijk na wat gemanoeuvrere werd de vrede getekend en kan Robin terugkijken op een knap staaltje verdedigen.

4-3 achter en onze nestor nog bezig. De temperatuur was bij binnenkomst van de zaal al veel te hoog en u kunt dan ook wel raden dat we in een bejaardentehuis speelden. Gedurende de partij voelde Bert zich met deze omstandigheden steeds beter in zijn nopjes. Hij deed nog net geen sjaal om. Vanuit de opening speelde Bert een prima partij overigens. Hij had een schitterend centrum met mooie pionnen en prachtige stukken voor zichzelf gecreëerd. Bert kon echter niet direct doordrukken en er ontstond een spannend gevecht. Wit bleef goed staan, maar de tijd en de druk speelden ook mee. In de speelzaal werd het steeds warmer en Bert herpakte zich daarmee erg goed. Er werden twee pionnen op de damevleugel weggesnoept als zoete broodjes over de toonbank. Bert moest nog wel op zijn hoeden blijven, want zijn tegenstander probeerde het nog gecompliceerd te houden. Uiteindelijk was Bert's fluwelen eindspeltechniek voldoende voor de winst.

Hiermee kregen we misschien te veel, maar wat geeft het. Na zo'n achterstand terugkomen spreekt van karakter.

CSV-Souburg 4-4

1. Leon Koster (2290)-René Tiggelman (2196) 1-0
2. Stefan Tabak (2191)-Robin Bosters (2073) remise
3. Mark Vermeer (2084)-Jeroen Hekhuis (2152) remise
4. Ka Chun Lui (2059)-Roeland Alders (1952) 1-0
5. Roel Trimp (2039)-Henrik Westerweele (1974) 0-1
6. Jan-Peter Bogers (2019)-Rogier van Gemert (1857) 0-1
7. Walter Vermeer (1852)-Bert Henderikse (1953) 0-1
8. Reinoud Segers (1990)-Corné Boogaard (1869) 1-0